

İŞÇİ SINIFI NE ZAMAN AYAĞA KALKACAK?

Aydınlık Gazetesi, 8 Ekim 2012

Yıldırım Koç

Katıldığım birçok toplantıda tekrar tekrar gündeme gelen bir soru var: İşçi sınıfı ne zaman ayağa kalkacak?

26 Eylül günü Zonguldak'ta Mehmet Akkaya ile birlikte konuşmamız vardı. Konuşmalar sonrasında Erol Çatma söz aldı.

Erol Çatma, yıllarını madende geçirmiş, komünistlikten yıllarca hapis yatmış üretken bir yazardır; çok başarılı bir araştırmacıdır. Ünlü tarihçi Donald Quataert, "Osmanlı İmparatorluğu'nda Madenciler ve Devlet, Zonguldak Kömür Havzası, 1822-1920" (Boğaziçi Üniversitesi Yay., İst., 2009) kitabının giriş bölümünde şöyle yazar: "Ayrıca kendi kendine Osmanlı Türkçesi öğrenmiş ve şu an Osmanlı Zonguldak madencilerinin tarihini kaleme alan emekli maden çavuşu sayın Erol Çatma'ya saygılarımı ifade etmek isterim." (s.6-7)

Ben de Erol Çatma'nın arkadaşı olmakla övünürüm.

Erol Çatma konuşmasında, "bizim işçinin oturduğu minder yanacak; yoksa kalkmıyor," dedi.

Hayatını işçi sınıfının bir bireyi olarak işçi sınıfının kurtuluş mücadelesinde geçirmiş bir araştırmacının bu gözlemi son derece doğru.

Sıradan bir işçi, oturduğu minder yanmadan yerinden kalkmıyor.

O zaman sorulması gereken diğer sorular şunlar:

Bizim işçi sınıfımızın oturduğu minder yanıyor da bizimkiler hâlâ oturuyor mu?

Bizim işçi sınıfımızın oturduğu minder henüz yanmıyor da, yakında tutuşacak mı?

Yoksa bizim işçi sınıfımızın oturduğu minder hiç yanmayacak mı?

Bazı kişiler, işçi sınıfımızın durumunun her geçen gün hızla kötüleştiğini ileri sürüyor. Bu iddia doğru mu?

Türkiye'de bir iktisadi kriz yaşanıyor; ancak bu krizin işçi sınıfının özellikle örgütlü kesimlerinin gerçek gelirleri üzerindeki etkisi henüz yaşanmadı.

Ayrıca, insanlarımız gelecekteki kazançlarını tüketici kredisi ve kredi kartı aracılığıyla bugünden harcadılar.

AKP'nin sağlıkta özelleştirme ve yeni üniversiteler konusunda izlediği politika, uzağı göremeyen insanlarımızın yıllarca hoşuna gitti.

Bunlar AKP'nin başarısıdır. İnsanlar salak veya dindar oldukları için AKP'yi desteklemediler; AKP, onların yaşamlarında bir kötüleşmeye yol açmadı; tam tersine onlara çeşitli olanaklar sağladı. Diğer bir deyişle, işçi sınıfımızın oturduğu minder yanmıyordu.

Minder bu yılın ikinci yarısında yanmaya başlıyor. Yanmanın kokusunu alıyoruz; hatta yavaştan duman da çıkmaya başladı. Yakında minder iyice tutuşacak. Peşpeşe gelen zamlar bunun habercisi.

Kapitalizmin tarihinin üçüncü küresel krizini yaşıyoruz. Emperyalist ülkeler, birbiri ardına yeni araçlar kullanmalarına karşın, krizi atlatamıyor.

AKP'nin uyguladığı politikalar nedeniyle hızla büyüyen cari açık sorununa, bir de bütçe açığı eklendi.

AKP'nin dışa bağımlı dış politikası, Türkiye'yi bir bataklığa sürüklüyor. AKP tehlikeli sularda seyrediyor. İktisadi sorunlarını savaşa çözmeye çalışanların başına gelenler konusunda tarihte birçok örnek vardır. Fransız hükümeti, 1870 yılında yaşadığı sorunları çözmek için Prusya'ya saldırdı. Çıkan savaşta Fransa yenildi ve ortaya 1871 Paris Komünü çıktı. 1905 Rus Devrimi, Rusya'nın Japonya'ya yenilmesi sonrasında çıktı.

Türkiye'de zam yağmuru başladı. Enflasyon, işçi sınıfını dirileştiren bir olgudur. Düşük oranlı enflasyon, işçileri rehavete sürükler. Yüksek oranlı enflasyon, işçileri gelir düzeyini koruma konusunda uyanıklığa ve mücadeleye iter. Önümüzdeki aylarda yüzbinlerce işçinin toplu sözleşme görüşmeleri başladığında giderek yükselen bir enflasyonla karşı karşıya olacağız.

Bizim işçimizin oturduğu minder hızla tutuşacak. O zaman yerinden öyle bir fırlayacak ki, birçoğumuz şaşırarak.